

κάμαρα

κάμαρα, η κ. **κάμαρη**, η, ουσ. [<μσν. κάμαρα, κάμαρη <λατιν. camera, camara <ελλ. καμάρα (= θολωτή στέγη)], το δωμάτιο: «κοιμόταν μονάχος του μέσα στην κάμαρα». (Λαϊκό τραγούδι: έτσι και σε δει η νοικοκυρά μου και ρωτήσει τι θες στην **κάμαρά** μου, πες της καθαρά πως είσαι η κυρά μου). Υποκορ. **καμαράκι**, το κ. **καμαρίτσα** κ. **καμαρούλα**, η (βλ. λ.).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας